

DØDSFALD**Poul Riis,
Horsens**

Der lå idealisme bag, da pølsemanden på Nørretorv, Poul Riis, besluttede sig for at skabe et helt specielt galleri i Grønnegade. Specielt, fordi han førte sig frem med kunstnere, der dyrkede avantgarde-kunsten, og fordi han ikke alene lavede udstillinger, men også »delte det op« som en slags kunstlaboratorium, hvor malere og billedhuggere kunne møde hinanden, arbejde og skaffe sig mulighed for at provokere.

Poul Riis, der blev manden bag dette, er nu død. Han blev kun 53 år. I øvrigt havde han allerede i 1966 lavet sit første kunstgalleri i Herman Bangs gård på Søndergade sammen med Karl Kaage. I 1974 flyttede han galleriet til Smedegade sammen med Preben Høj, men først fire år senere tog det hele fart. Poul Riis, der var uddannet frisør, overtog sin fars pølsevogn på Nørretorv.

Det var indtægterne herfra, han i sit samarbejde med Torben Givskov trak på til sit specielle galleri. Efterhånden blev galleriet en institution i byen, og det trak mange kendte og mindre kendte kunstnere til bl. a. Bjørn Nørgaard, Herman Stilling og Bjarke Regn Svendsen. Den første udstiller i Grønnegade var sangeren Aksel Schiøtz' søn Michael. Han skaffede også musik til huse, bl. a. lederen af TV2-bandet Steffen

De mange kunstnere, han omgav sig med, kom til at holde utrolig meget af Poul Riis. Hans kærlighed til kunsten var smittende, og han dyrkede den uden at skele til, om det rent økonomisk kunne betale sig. Et af hans helt store projekter var en slags happening på Lovby Kirke-tomt ved Bygholm Sø. Han fik Mats Let⁹in til at lave de »stave«, der rejstes ved indvielsen ledsaget af musik skrevet til selve lejligheden. Det blev en betagende oplevelse.

Poul Riis var hele tiden med på noget nyt, og det medførte, at han to gange blev meldt til politiet. Første gang, da han stod for projektet »Den blå streg«, hvor der på cykel med en spand maling blev lavet en blå streg gennem byen. Det måtte man ikke. Anden gang var, da en kunstner præsenterede udstoppe svanehoveder. For en kort periode flyttede Riis sit galleri til Beringsgade, men så var det slut.

Gennem de seneste år var han psykisk og fysisk nedbrudt. Som en ven siger: »Han brændte sig selv op«. Den store, runde, glade mand blev en skygge af sig selv. Nu er livsflammen slukket (P N)